

Arrest

nr. 146 786 van 29 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 maart 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 maart 2015.

Gelet op de beschikking van 13 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 18 februari 2013 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 25 februari 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.2. Verzoekers richt op 5 maart 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoekers bij hun vraag tot horen tevens opmerkingen formuleren, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 mei 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen stellen dat de beschikking een “onheuse interpretatie” van de relevante wetsartikelen inhoudt en dat zij volharden in de middelen van hun synthesesemorie. Verder stellen zij nog steeds een belang te kunnen doen gelden, daar zij nog steeds op het Belgisch grondgebied verblijven, evenals hun kinderen die de Belgische nationaliteit hebben verworven. De voorzitter wijst op de rechtspraak van de Raad van State aangaande de synthesesemorie. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking en deelt mee dat de verzoekende partijen na het indienen van de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing nog een nieuwe aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 hebben ingediend en dat deze onontvankelijk werd verklaard. De voorzitter wijst erop dat deze mededeling geen invloed heeft op het thans voorliggende geschil.”*

2.4. Verzoekers zijn de overtuiging toegedaan dat de inhoud van de beschikking – met name dat het beroep dient te worden verworpen, bij gebreke aan enige samenvatting van de middelen in de synthesesemorie – getuigt van een onheuse interpretatie van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet. De Raad kan in deze evenwel enkel wijzen op vaststaande rechtspraak van de Raad van State, waarin wordt gesteld dat het louter hernemen van de middelen, zonder meer, niet als het samenvatten ervan in de zin van artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd (zie o.a. RvS 6 oktober 2014, nr. 228.644 en RvS 3 november 2014, nrs. 229.004 en 229.005). De enkele overtuiging van verzoekers in andere zin, kan geen afbreuk doen aan de duidelijke arresten van de Raad van State. Wat betreft hun betoog dat zij nog steeds een belang kunnen doen gelden omdat zij zich nog steeds op het Belgisch grondgebied bevinden, dient de Raad op te merken dat dit betoog geenszins terzake doet. In de beschikking werd gesteld dat de synthesesemorie een letterlijke weergave van het verzoekschrift betreft en werd geen uitspraak gedaan omtrent het al dan niet kunnen laten gelden van een belang bij het beroep omwille van het al dan niet aanwezig zijn van verzoekers in België.

2.5. De inhoud van de beschikking, met name dat de synthesesemorie slechts een letterlijke weergave van de middelen van het verzoekschrift betreft, wat niet kan worden beschouwd als een samenvatting ervan, blijft overeind. Het beroep dient dan ook te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA